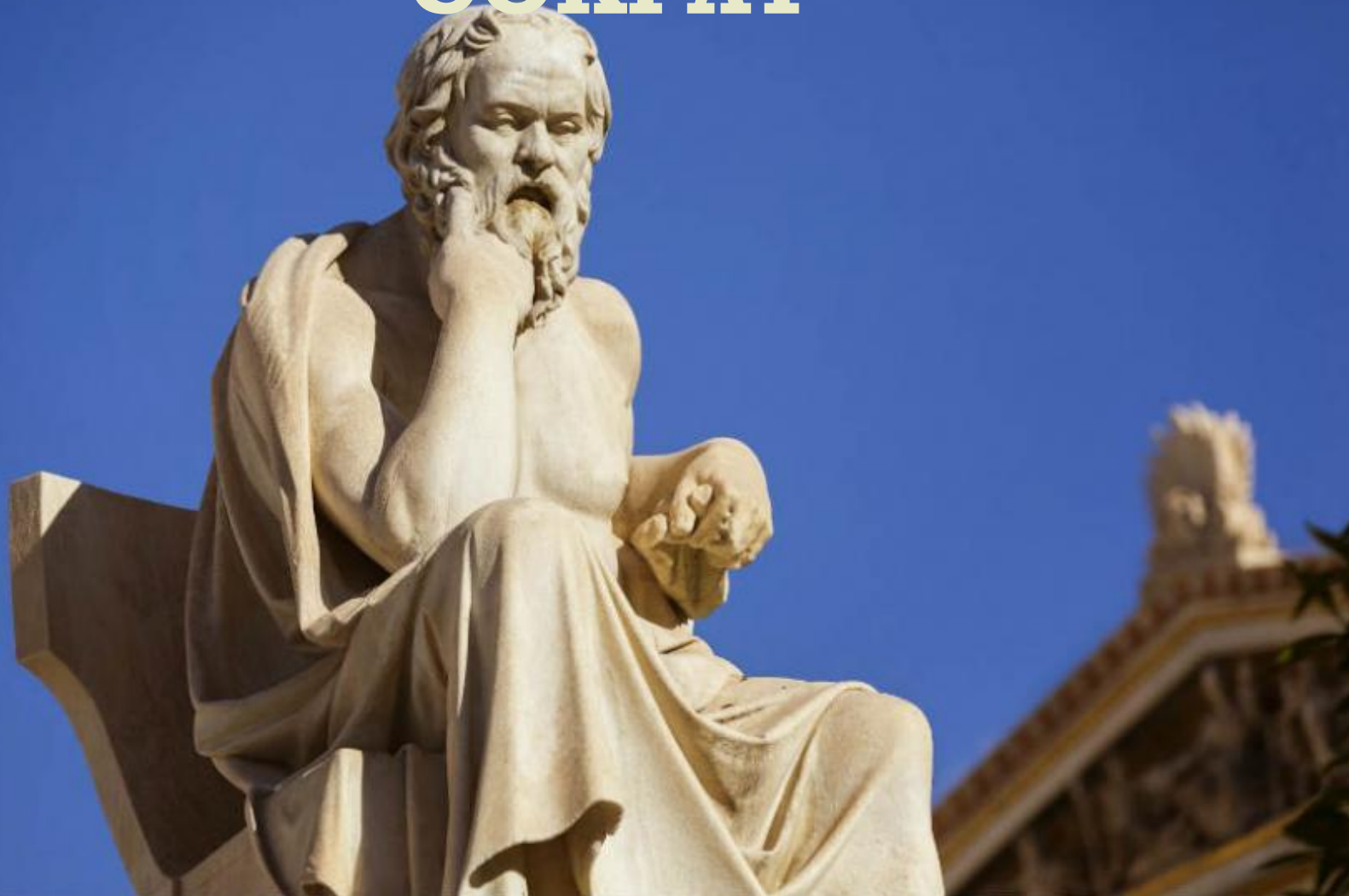


СОКРАТ



Жизненный путь Сократа как оратора



1



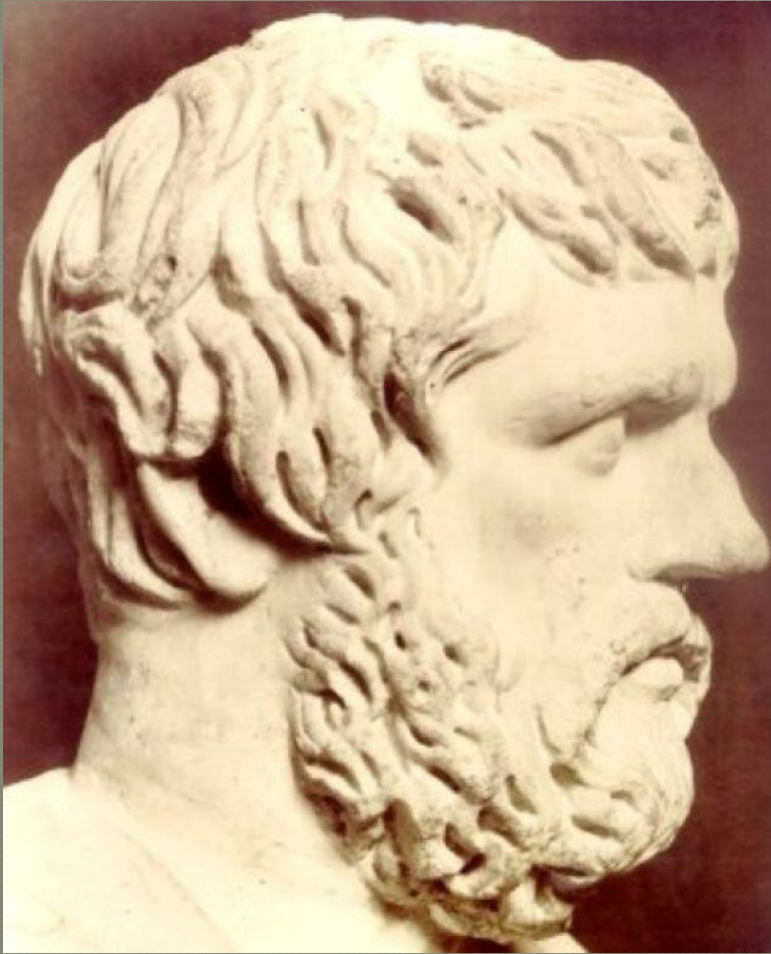
3



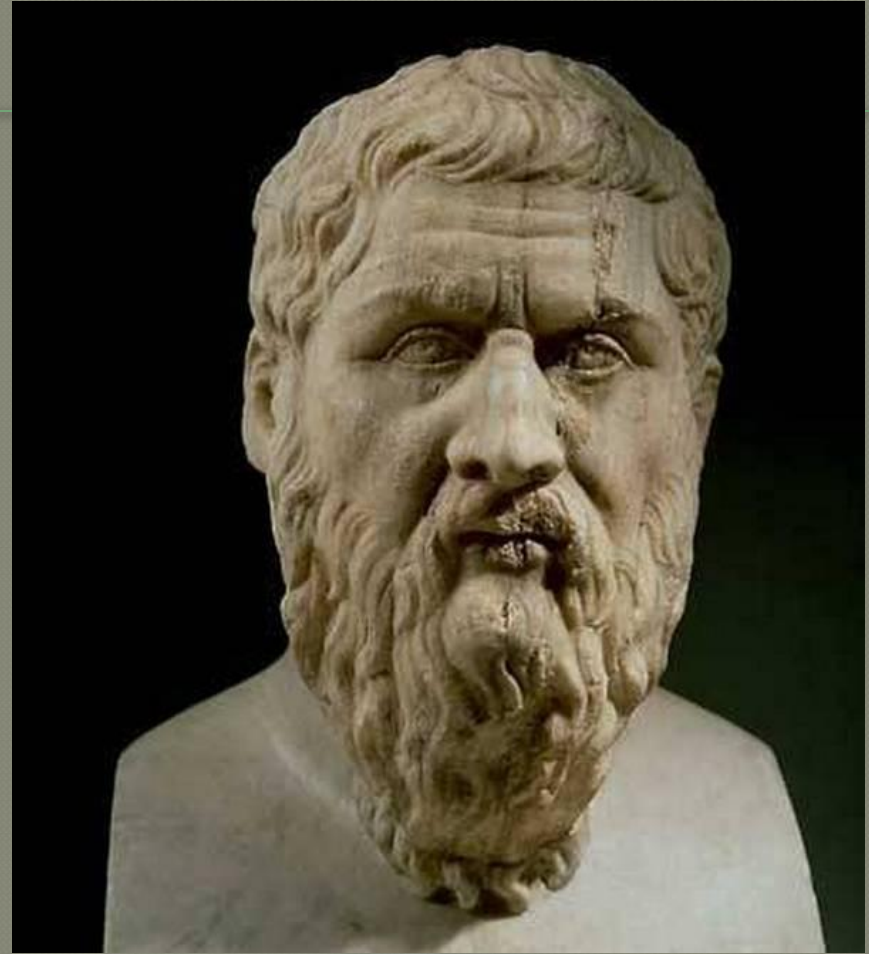
2

1. Жак Луи Давид «Смерть Сократа» 2. Фреска Рафаэля «Сократ и молодой Эсхин».3 «Сократ»

Учні Сократа



Ксенофонт (444-356 рр. до н. е.) – грецький історик та публіцист



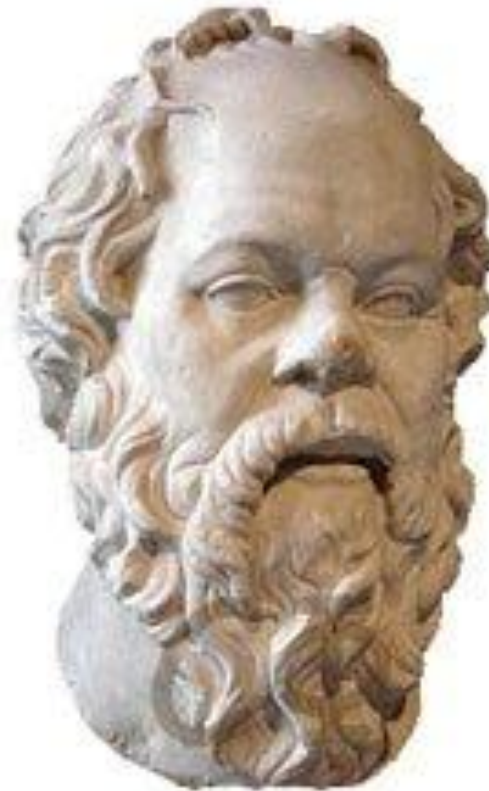
Платон (427-347 рр. до н. е.) – давньогрецький філософ-ідеаліст

- Основою філософії й етики Сократа стали доброчесність і благо та засудження зла. Він вважав їх підґрунтям людського буття. Навчання й пізнання світу через освіченість — це пошук доброчесності й блага.

"Людей достойних і чесних — чоловіків і жінок — я зву щасливими, несправедливих і дурних — нещасними", — так говорить Сократ у діалозі Платона "Горгій".

- Слід зазначити, що головним жанром Сократа були усні бесіди. Сократ нічого не писав, тому мудрість його вчення успадкувалася нащадками через тексти діалогів його учня Платона "Протагор" і "Горгій" та "Апології Сократа".

Тільки в
суперечці
народжується
істина



Сократ

я знаю те
що
нічого не знаю
але інші
не знають і
цього

PETRYKIVTE.UA

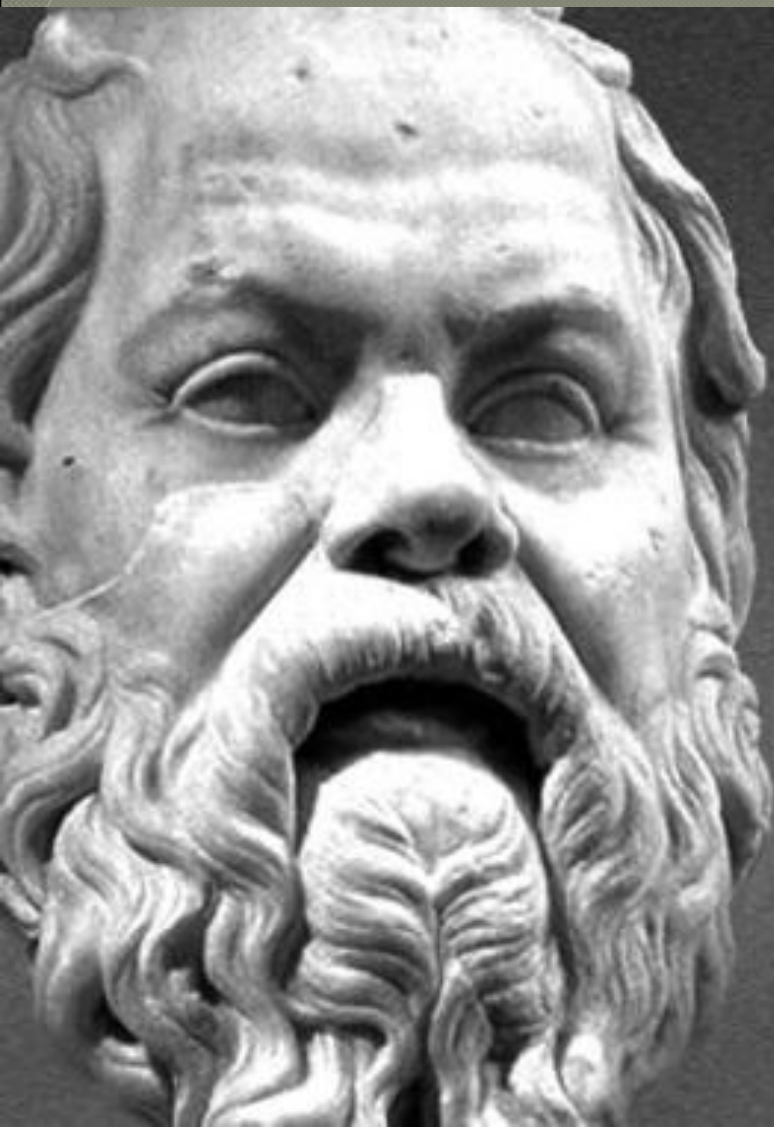
Сократ збагатив практичну риторичну розробками політичної полеміки (в перекладі з грецької мови — *військовий, ворожий*) та еристических (з грецької — *сперечатися, змагатися*) — суперечки в процесі пошуку істини, спору, а точніше — такої бесіди, в якій міркування розвивається шляхом зіткнення протилежних думок і кожний відстоює свою думку.



Сократ говорил:
женитесь
обязательно; если
вам попадётся
хорошая жена, вы
будете счастливы.
Если плохая- станете
философом.

На той час і слово діалектика мало значення "бесіда", або мистецтво мислити в рухливих формах бесіди, гри слів.

Такими формами софісти як філософи і вчителі досягали віртуозної гри слів і розуму у красномовстві, заробляли гроші, здобували славу, благо для вітчизни і громадян, а Сократ; також софіст, але вже інший, шукав істину, мудрість. Ще далі від софістики відійшов учень Сократа Платон і став головним її противником.



**Я ЗНАЮ ТОЛЬКО ТО, ЧТО НИЧЕГО
НЕ ЗНАЮ, НО ДРУГИЕ НЕ ЗНАЮТ
И ЭТОГО.**

© СОКРАТ

Основною ознакою еристики Сократа була іронія (в перекладі з грецької— *придурювання, вдавання*) — прихований глум, прикидання таким, який нічого не знає, щоб на незнанні впіймати співбесідника.

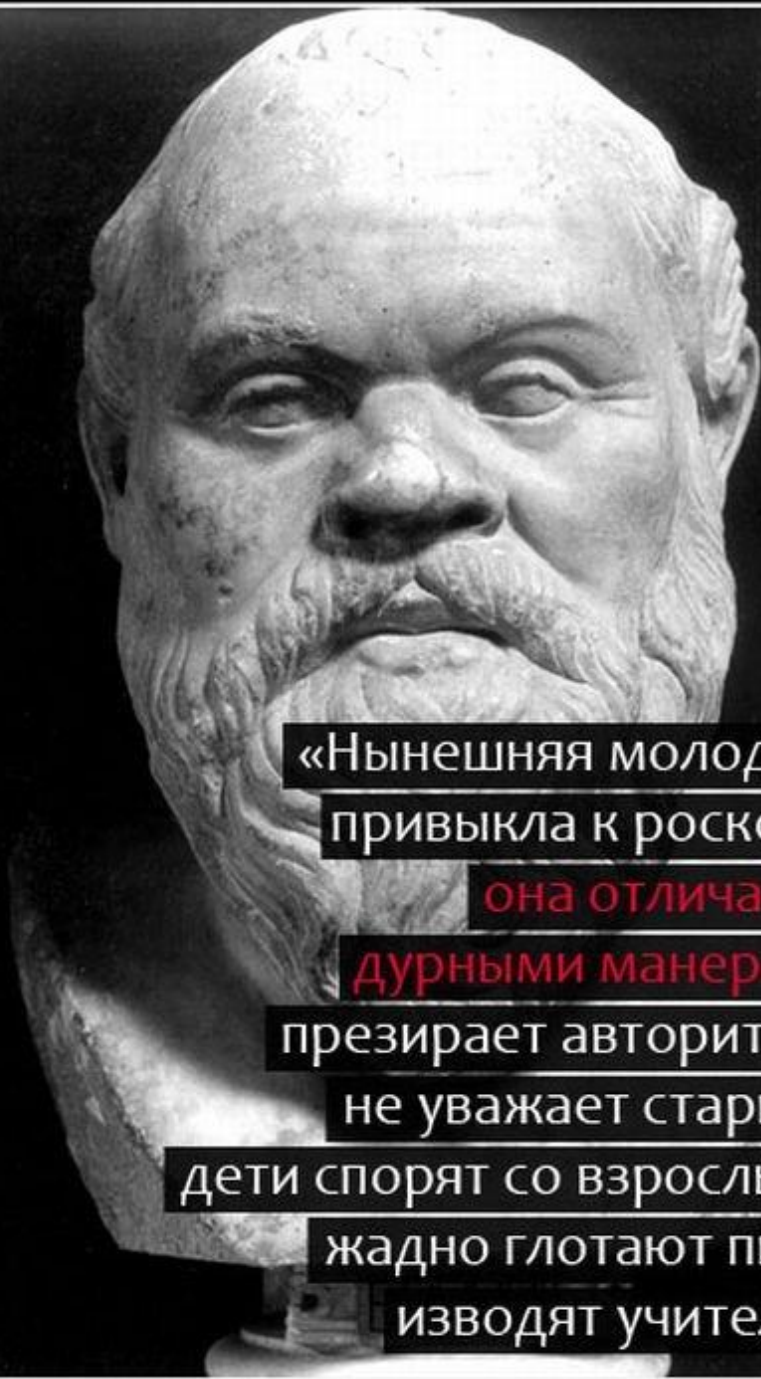
Іронія Сократа полягала в тому, що він дотепною системою запитань заганяв суперника у глухий кут, коли той починав сам собі заперечувати. Проте робив це не злостиво ("Будь-яке зло я зву ганебним" — "Горгій"), а добродушно, бо хотів не образити співбесідника, а тільки показати, що той неправильно мислить. Сократ говорив: "...я тільки шукаю разом з вами, і якщо хто, сперечаючись зі мною, знайде правильний доказ, я перший з ним погоджусь" ("Горгій").



Довольствуйся настоящим, но
стремись к лучшему.

-Сократ
& quotero.ru

- Сократ запам'ятався нащадкам великим скептиком. Будучи наймудрішою людиною свого часу, він не побоявся сказати: "Я знаю, що нічого не знаю". Це тільки Сократ зміг думку про те, що людину можна пізнати через її мову, що мова є інтелектуальним портретом людини, вмістити в афоризмі: "Заговори, щоб я тебе побачив". Зі спогадів сучасників відомо, що Сократ був бідним, не маючи взуття, ходив босий, носив бідняцький одяг, але гроші за навчання не брав. Платний учитель нагадував йому продажну жінку, яка зобов'язана дарувати кохання тому, хто заплатив. Сократ не хотів витратити час на платних учнів, він бесідував лише з тими, у кого бачив ознаки "душевної вагітності", в кого "працювали" душа й розум.



«Нынешняя молодежь
привыкла к роскоши,
она отличается
дурными манерами,
презирает авторитеты,
не уважает старших,
дети спорят со взрослыми,
жадно глотают пищу,
изводят учителей»